

પાણિયારાં ક્યાં ગયાં

ક્યાં ગયા ચકચકતાં બેડાં પાણિયારાં ક્યાં ગયાં?
ફીઝવાસીઓ! તરસના એ સહારા ક્યાં ગયા?

ગામ આખું ગર્વ કરતું તું દિવસમાં સો વખત,
ગામના વડલા સમા એ ભાઈચારા ક્યાં ગયા?

વીજળી નહોતી ઘરેઘર માણસાઈના દીવા,
કોડિયાં બળતાં હતાં જે એકધારાં ક્યાં ગયા?

કોણ સાચું બેઉ પક્ષે મન હવે મૂંઝાય છે,
માગનારા ક્યાં ગયા, એ આપનારા ક્યાં ગયા?

કોઈ અભ્યાગત કદી મૂંઝાય ના ક્યાંયે જરી,
લાગણીથી પોખતાં તા એ ઊતારા ક્યાં ગયા?

જે રહ્યા... એ ઠોકરો ખાતા અને નડતા સતત,
જે ગયા એના વિશે થાતું જનારા ક્યાં ગયા?

છે હવે 'મિસ્કીન' 'ટ્રેક્ટર' ખૂબ સારું છે મગર,
થાય છે એ વૃદ્ધ ગાડાં વાળનારા ક્યાં ગયા?

◆

પિતાજીનું સ્મરણ

ઈંટ-ચૂનાનું ઊભું આ ઘર... પિતાજીનું સ્મરણ,
મંત્રમય વાતાવરણ, અંદર પિતાજીનું સ્મરણ.

ને અમાસી રાત અજવાળી બની જાતી તરત,
ઓરડા અજવાળતો અવસર પિતાજીનું સ્મરણ.

એમની આંખે પૂજાની ઓરડીને જોઉં ત્યાં,
વિશ્વ દેખાડે અજબ ભીતર પિતાજીનું સ્મરણ.

શું ય સચવાયું સતત આ બાગના કણકણ મહીં,
ફૂલ શું? ક્યારા તણા પથ્થર પિતાજીનું સ્મરણ.

આંખ ઝળઝળિયાં ભરી જોતી રહી તસવીરને,
આમ મોતીએ કર્યું સાગર પિતાજીનું સ્મરણ.

એમનાં હરકર્મ રસ્તો ચીંધતાં મુંઝાઉં ત્યાં,
હરકદમ પર જે મળ્યો આદર... પિતાજીનું સ્મરણ.

વર્ષો થયાં

બે કદમ છેટું હતું પણ ત્યાં જતાં વર્ષો થયાં,
મનથી, શ્રદ્ધાથી ખરેખર ઝૂકતાં વર્ષો થયાં,

મહેં મને મળવા કે ભળવા કે પલળવા ના દીધો,
કોયલું તોડી લીલુંછમ ઊગતાં વર્ષો થયાં.

બાપદાદાના સમયની એક જે મૂર્તિ હતી,
ધૂળ એની પાંપણોથી લૂછતાં વર્ષો થયાં.

માણસો સીધા-સરળ મળતા હતા પણ તે છતાં,
આંખ મીંચીને ભરોસો મૂકતાં વર્ષો થયાં.

બંધ રહેવાની મથામણમાં દુઃખી - દંભી થયા,
ખૂલવું સ્હેલું હતું પણ ખૂલતાં વર્ષો થયાં.

રાખવા જેવું હતું એ યાદ ન આવે કશું,
ને દુઃખદ સઘળા પ્રસંગો ભૂલતાં વર્ષો થયાં.

એક ઝટકે જાય છૂટી એ જ છે 'મિસ્કીન' ખરું,
છોડવું કોને હતું? તે છૂટતાં વર્ષો થયાં.

જગદંબા અને ભક્ત

રૂપ નોખું નામ નોખું,
હર વખતનું કામ નોખું,

તું બધે સરખી પ્રગટ પાણ,
હર તીરથ હર ધામ નોખું.

મંત્રની કેવી કમાલો,
મન હવે નિષ્કામ નોખું.

ભક્ત મામૂલી જીવે સૌ,
તોય જીવન આમ નોખું.

આભ થૈ સઘળે છવાઈ,
શું વસાવું ગામ નોખું.

બાનો જન્મદિન...

યાદ રાખીને ઉજવતીતી બધાનો જન્મદિન,
હા નહોતો યાદ બાને માત્ર બાનો જન્મદિન.

દીપ પ્રગટાવી, કરી પૂજા, વડીલોને નમું,
મીણબત્તીમાં બુઝાયો એ પ્રથાનો જન્મદિન.

એ કલા દરરોજ-બારેમાસ પ્રગટે તો મઝા,
કાળજીથી હું બનાવું છું મઝાનો જન્મદિન.

ને ફરી પાછું થયું આયુષ્યનું ઓછું વરસ,
ઉજવ્યો સૌએ ફરી મોટા થયાનો જન્મદિન.

એ જ દિવસે બાનું મૃત્યુ ને બધું ભૂલી ગયો,
શું ગણું મનખાના મેળે આવ-જા, નો જન્મદિન.

જે મળે બાળક દુઃખી આપું છું 'મિસ્કીન' ચોકલેટ,
ઉજવું છું રોજ હું મારા ગજાનો જન્મદિન.

